

De Staatsraad Gouverneur van Vriesland, brengt, bij deze ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de loting voor de Nationale Militie liting 1833, in de onderscheidene Militie-Kantons der Provincie zal plaats hebben inwoege hierna volgt:

MILITIE - KANTONS 1-8.

KANTONS.	STEDEN EN GRIETENIJEN.	DAGEN.	UREN.	PLAATSEN alwaar de Loting gehouden wordt.
4.	{ Harlingen..... Barradeel.....	Maandag 25 Febr. 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 10½ ure.	Harlingen. (Stadshuis)
3.	{ Franeker..... Franekeradeel.... Menaldumadeel....	Dingsdag 26 Febr. 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 10½ ure. voormidd. 11½ ure.	Franeker. (Stadshuis)
1.	{ Leeuwarden.....	Woensdag 27 Febr. 1833.	's morgens 10 ure.	Leeuwarden. (Stadshuis)
2.	{ Leeuwarderadeel.. Tietjerksteradeel..	Donderdag 28 Febr. 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 10½ ure.	Leeuwarden. (Stadshuis)
8.	{ Achtkarspelen.... Kollumerland....	Vrijdag 1 Maart 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 10½ ure.	Buitenpost.
6.	{ Dokkum..... Oostdongeradeel.. Ameland.....	Zaterdag 2 Maart 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 10½ ure. voormidd. 11½ ure. middags 12 ure.	Dokkum. (Stadshuis)
7.	{ Schiermonnikoog.. Dantumadeel.... Westdongeradeel..	Maandag 4 Maart 1833.	's morgens 10 ure. voormidd. 11½ ure.	Rinumag. (Grietenljk.)
5.	{ Ferwederadeel.... t Bildt.....	Dingsdag 5 Maart 1833.	's morgens 10 ure. voormidd. 11½ ure.	Hallum.

MILITIE - KANTONS 9-16.

15.	{ Rauwerderhem... Baarderadeel.... Idaarderadeel....	Donderdag 28 Febr. 1833.	's morgens 9 ure. 's morgens 10 ure. voormidd. 11 ure.	Rauwerd. (Grietenljk.)
16.	{ Sneek..... Ijlst..... Wijmbritseradeel..	Vrijdag 1 Maart 1833.	's morgens 9 ure. 's morgens 10 ure. voormidd. 11 ure.	Sneek. (Concertzaal.)
14.	{ Bolsward..... Hennaarderadeel.. Wonseradeel....	Zaterdag 2 Maart 1833.	's morgens 9 ure. 's morgens 10 ure. voormidd. 11 ure.	Bolsward. (Stadshuis.)
13.	{ Hindelopen..... Stavoren..... Hemelumer Olde- phaert en Noordw. Workum.....	Maandag 4 Maart 1833.	's morgens 9 ure. 's morgens 9½ ure. 's morgens 10 ure. voormidd. 11 ure.	Hindelopen. (Stadshuis)
12.	{ Doniawerstal.... Gaasterland..... Lemsterland.....	Dingsdag 5 Maart 1833.	's morgens 9½ ure. 's morgens 10 ure. voormidd. 11 ure.	Sloten. (Stadshuis)
11.	{ Engwirden..... Haskerland..... Schoterland..... Utingeraleel....	Woensdag 6 Maart 1833.	's morgens 8 ure. 's morgens 9 ure. 's morgens 10 ure. middags 12 ure.	Heerenveen (Grietenij- huis)
10.	{ Ooststellingwerf.. Weststellingwerf..	Donderdag 7 Maart 1833.	's morgens 9 ure. 's morgens 10 ure.	Oldeberkoop (Grietenij- huis)
9.	{ Smalingerland.... Opsterland.....	Vrijdag 8 Maart 1833.	's morgens 9 ure. voormidd. 11 ure.	Beetsterzwaag. (In de Dorps School.)

Wordende de belanghebbenden verder herinnerd, dat zij alle, zoo mogelijk, bij de loting tegenwoordig moeten zijn, en dat voor de zoodanigen, welke niet verschijnen, en die aan hunne ouders of voogden, of aan respectabele personen geene bijzondere volmagt hebben gegeven, om voor hen te loien, door een der Gecommitteerden uit het Bestuur der plaats geloot zal worden, en voorts dat de bewijzen, die tot het verkrijgen van vrijstelling voor de genen, die daarop aanspraak mogen hebben benooid zijn, door hen, bij tijds ingewonnen, en binnen de vijf eerstkomende dagen na den afloop der loting voor de Stad of Grietenij, tot welke zij behooren, in behoorlijke orde moeten worden ingeleverd aan het Bestuur der Stad of Grietenij, voor welke de loting heeft plaats gehad.

De Staatsraad Gouverneur.
VAN ZUIJLEN VAN NIJEVELT.

ENGLAND.

LONDEN, den 12 Februarij. De Iersche aangelegenheden zijn thans in de beide kamers van het parlement de hoofdkwestie der beraadslagingen. Gisteren avond hielden zij de aandacht van de kamer weder onledig, toen het rapport zopos het zares werd ingediend, ter welke gelegenheid de heer O'Connell de ministers dreigde dat hij eene algemeene vraag om goud aan de Iersche barken zoude te weeg brengen, ingeval zij zich niet met de drukpers mogten infaten. Heden avond zullen de ministers in het parlement het beloofde outwerp op de Iersche kerkelijke hervorming voordragen, en men is van gedachte dat met betrekking tot Ierland spoedig andere maaregelen zullen volgen. Onder anderen zoude daartoe behooren het in werking stellen eener militaire regtspleging in de onrustige distrikten.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 9 Februarij. Gelijk vooruit te zien is geweest, geeft de Luxemburgsche kwestie aanleiding tot nadere en onaangename onderhandelingen. Heden heeft de zaaktgelastigde van Rusland aan het ministerie van buitenlandsche zaken eene nota overgegeven, door den heer Pozzo di Borgo te Londen opgesteld, over de Luxemburgsche zaak, en over de onderhandelingen, die daaruit moeten voortvloeijen. De inhoud heeft onzen minister van buitenlandsche zaken geheel buiten zijn humeur gebracht, die dan ook zijn ongenoegen niet onduidelijk aan den Russischen zaakwaarneer te kennen heeft gegeven. Nog heden is het antwoord gevolgd, hetwelk in krachtige bewoordingen moet opgesteld zijn.

De depêches uit den Haag, bij de Pruisische ambassade ontvangen, en door den heer van Werther aan den hertog de Broglie overhandigd, heeft heden morgen eene lange conferencie tusschen dezen minister en den Engelschen ambassadeur te weeg gebracht. Er moest nog heden een koerier naar Londen vertrekken. Er schijnen onderhandelingen op het tapje, die onzen ministers niet bevallen.

Onze ministers wenschen de beslissing der Belgische zaak niet aan een congres te Frankfort over te laten, en evenwel schijnt dat congres reeds bepaald, van daar de drukte en de ontevredenheid onzer ministers. Er is een koerier naar Berlijn gezonden. De Temps meent, dat de vijf gezagvoerende Mogendheden zich onderling niet verstaan. „Wat Engeland en Frankrijk willen — zegt dat dagblad — willen Pruisen en Rusland niet. Wat zeggen nu de Tories in Engeland? Dat de bemagtiging van het kasteel van Antwerpen niets van de moeilijkheid der zaak heeft ontnomen, dat de tegenwerpingen van den Koning der Nederlanden even min als te voren kunnen worden uit den weg geruimd, dat hij de voorstellen, welke hem zijn gedaan, niet kan aanneemen, en dat, al wilde hij er in toestemmen, de Keizer van Rusland zulks niet zou toestaan. Doch wat zegt het ministerie Whig? Lord Grey heeft erkend, dat de bemagtiging der citadel de vrijheid der Schelde niet heeft beslist, en is zeer gestoord. De drie Noordsche Hoven en het Duitsche Verbond zijn het met Holland eens, en Frankrijk en Engeland staan de zaak van België voor. De verschillen loopen over Luxemburg, over de vrijheid der Schelde, over de vaart in de Hollandsche wateren en over het vervoer of transitio door Limburg, en veroorzaken een proces dat nog wel 5 jaren kan duren, met eenige duizenden protocollen.”

Een onzer Zuidelijke dagbladen verzekert, dat tusschen het Spaansch gouvernement en de gezanten van Frankrijk en Engeland een traktaat zou gesloten zijn, waarbij Dona Maria door de drie Hoven, als Koningin van Portugal werd erkend, onder voorwaarde echter, dat zij niet geen Vorst uit de Koninklijke huizen van Engeland, Frankrijk of Spanje in het huwelijk zou treden. Voorts zouden de hoven van Parijs

en Londen de afschaffing der Salische wet in Spanje erkennen, en dezelve bij de Cortes, die in de maand April moesten worden bijeengeroepen, ondersteunen.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 14 Februarij. Z. K. H. de Prins van Oranje is heden avond, omstreeks half 7 ure, in deze residentie uit het leger aangekomen.

Daar er in het Willems-hospitaal geene ruimte meer was, zijn onderscheidene der herwaarts vervoerde gekwetsten naar het tijdelijk hospitaal in de Oranje-kazerne overgebracht, alwaar zij echter onder de bijzondere bescherming van H. K. K. H. de Prinses van Oranje staan, die dezer dagen, zoo men verneemt, een belendend gebouw heeft aangekocht, om haar hospitaal te vergrooten, en van wier dagelijksche oplettendheid en onvermoeide zorg voor de gekwetste strijders, het moeilijk zou vallen aan hen, die met de aandoenlijke bijzonderheden daarvan niet bekend zijn, een volkomen juist denkbeeld te geven.

Er wordt verzekerd dat men zich thans verstaat, op welke de onderhandelingen te Londen, of elders, weder opgevat en met vrucht voortgezet zouden kunnen worden. Intusschen voegt men er bij, dat de depêches, nu laatstelijk uit Petersburg en Berlijn ontvangen, deswege geen bepaald antwoord inhielden. Men wil voorts, dat er weder depêches uit Londen bij onze Regering zouden zijn ontvangen.

De afdeelingen der Tweede Kamer hebben zich heden met de wijzigingen in het tweede boek des Burgerlijken Wetboeks bezig gehouden en hebben thans al de veranderde, nog aanhangige ontwerpen, onderzocht.

Van Bath wordt het volgende gemeld:

„Ter nadere toelichting van het bericht dat de vloot al spoedig hare posities op de Schelde zal hervatten en ten gevolge daarvan de communicatie met de Boven-Schelde hersteld worden, kan worden gemeld, dat, alhoewel de communicatie een korten tijd door het seizoen moeilijker dan gewoonlijk geworden was, dezelve echter den geheelen winter door niet afgebroken is geweest. Dagelijks hebben er kanonneerbooten op- en afgevoerd, en in die dagen, dat zulks door het veelvuldig ijs verhinderd werd, is de gemeenschap, tusschen hier en de hooger op door de onzen bezette punten, door sloepen en kleine vaartuigen, onderhouden geworden. In het geval, dat de Belgische posten langs de dijken de gemeenschap hadden willen stremmen, zou men dezelve al spoedig met magt van kanonneerbooten door het kanon geopend hebben, zoo als nog niet lang geleden heeft kunnen blijken, toen, ofschoon de kanonneerbooten in de haven lagen en de rivier vol drijfijis was, op het enkel hooren van schieten in de richting der Boven-Schelde, dadeijk eene sterke divisie opzeilde, en niet terug keerde dan na zich te hebben verzekerd, dat er geene vijandelijkheden plaats grepen.”

Van den 16den. De Messenger de Gand over de aanspraak van den Koning van Engeland sprekende, zegt ook, dat het eigenbelang van Frankrijk en Engeland België's en Hollands ongeluk berokkent. Van Engeland zegt hij: „Zijn eigenbelang en begeerlijkheid haken naar den handel der Hollanders; dezen roof wil het zich volstrekt toeëigenen, en lord Grey rekent op zijn parlement, om de laatste hand aan de ongerechtigheid te leggen.”

„Men denke nogtans niet, dat Koning Willem, zoo hij al Lillo en Liefkenshoek opofferde, daarom niet meer recht en eerlijkheid behandeld zou worden. Na deze inwilliging zouden nieuwe eischen volgen: de vaart op de binnen-wateren, de schuld, het transitio, de grensbepaling van Luxemburg, zouden nog steeds voorwendzelen genoeg leveren tot ongerechtigheid en plundering.”

„Engeland heeft geene andere belangen, geene andere bedoelingen, dan de verdeeldheid tusschen Holland en België aan te stoken, in het laatste burgerwisten te kweken, en het andere in eenen staat van overmatige en uitputtende krijgswapening te houden. België's kunstvlugt en Hollands koophandel gaan gelijktijdig te gronde.”

„Wat toch kan het den diplomaten van Albion verschelen, dat Frankrijk deze door zijne administrateurs, zijne generaals en zijne gewapende tusschenkomsten België beheerscht en uitzuigt, mits Lodewijk Filips maar ons land met zijne Staten niet vereenigt; zij weten dat, bij den minsten wederstand, welke het kabinet der Tuilleries aan hunnen wil mogt bieden, het geheel Europa achter zich zou hebben, dat tegen Frankrijk en deszelfs omwenteling gewapend is, en dat zij, wanneer het hun immer lust, op nieuw de massa's van het Noorden tegen het koningschap der barrikaden kunnen loslaten en tegen de illegitimiteit van den Monarch aan welken het opgedragen geworden is.”

Bijaldien nu Engeland het voordeel van zijnen toestand ten opzichte van Lodewijk Filips, deszelfs bondgenoot, wel inziet, begrijpt deze niet minder van hoe veel gewicht het voor hem is, om tijd te winnen, ten einde vasten voet te krijgen, en van zich te onthouden de geringste daad van onafhankelijk en vrijen wil tegen Engeland te wagen. Hij zou, zonder zich in gevaar te stellen, noch de regeringloosheid in België durven dempen, noch op eenen grondslag van billijkheid en matiging met Holland handelen. Het zijn twee landen, welke het Britsche Luipaard zich tot uitsluitende prooi heeft voorbehouden en die Frankrijk vruchteloos pogen zou, aan hare vrazucht te onttrekken.

„Deze, op stellige daadzaken gegronde aanmerkingen, zijn ongetwijfeld smartelijk; maar er bestaat eenenrots, tegen welke waarschijnlijk Britsche list en hebzucht schipbreuk lijden zullen, namelijk de onverzettelijke standvastigheid van Koning Willem. Frankrijk en de revolutie van Juli, van de burgerwisten ontheven, zullen eindelijk gevoelen dat zij geenen nuttiger, wij mogen zeggen geenen onontberlijker bondgenoot hebben kunnen dan dien Monarch. Lodewijk Filips zal eindelijk moede worden, aan lord Grey tot voetbank te dienen in het bereiken van deszelfs oogmerk, de overweldiging van den wereld-handel en het monopolie der koloniën; en België's verlossing zal ons toekomen van dezelfde hand, welke zoo veel toegebracht heeft om het in wanorde en slavernij te storten.”

Men heeft in Antwerpen berigt, dat de voor de stad op de Schelde binnenkomende schepen, te Vlissingen door de marine en de beambten der accijnsen zullen worden gevisiteerd; dat zij, bij aldien er een zeker aantal blyen is, onder geleide van een corlogschip tot voorbij Lillo zullen worden gebracht, en dat van de lading een zeker regt zal worden gevorderd; — b. v. f 1 van f 120 waarde van manufacturen; 5 cent van 50 N. ffl koffij; 15 cent van het last graan; 50 cent van 100 stuks huiden; f 1 van f 120 waarde van tabak; 5 cent van 50 N. ffl thee; 20 cent per oxhoofd wijn, enz.

AMSTERDAM, den 16 Februarij. De revolutie-geest heerscht niet alleen in Europa, maar ook in Azie, Afrika en Amerika. In Amerika heeft men Bolivar, Paez en zoo vele andere revolutie-helden gezien, welke beide genoemde bevelhebbers niet van heerschzuchtige oogmerken zijn vrij te pleiten. In Noord-Amerika wil Zuid-Carolina zich van de Vereenigde Staten afscheiden, en aldaar zijn, even als in Zuid-Amerika nog vele verschillen en twisten te vereffenen. — In Afrika vindt men den Pacha van Egypte in opstand tegen de Porte; de inwoners van Tripoli tegen hunnen Beij of Pacha, welke zijne hoofdstad belegert, en de Bedouïnen in oorlog of vijandschap tegen de Franschen te Algiers. In Azie ziet men niet alleen de bewoners van Klein-Azie tegen de Porte in oproer, maar ook China is in opstand. Nopens dat uitgestrekte rijk leest men in het Frankfurter dagblad, het volgende: „De laatste berigten uit China zeggen, dat de opstand aldaar steeds veld wint. De opstandelingen hadden, ten getalle van 40,000 man, den 25 Junij een slag geleverd aan de troepen van den Keizer. Deze troepen, aangevoerd door den gouverneur van Canton, zijn door de opstandelingen geslagen. Men heeft troepen uit Canton afgezonden, om het leger van den gouverneur te versterken. De insurgenten behandelen de inwoners zeer wel, doch zij begaan alle soorten van wreedheden jegens de Keizerlijke officieren en soldaten, die in hunne handen vallen. Dit gedrag was niet te verwonderen, daar de Chinesche autoriteiten de geheele families der opstandelingen, zoodra deze in hunne handen vallen, vermoorden.”

In Algiers, in Afrika, is het ook niet rustig, en de Franschen hebben aldaar tegen de Bedouïnen te kampen, die hen steeds komen verontrusten. Uit Bonn schrijft men van den 4 Januarij het volgende: „Twee dagen na het vertrek van het Fransche schip Marango, is de Beij van Constantine met eenige duizenden Bedouïnen een bezoek komen aflaggen bij die stammen, welke in goede verstandhouding met de Franschen leven, om hen daarvoor voorbeeldig te straffen. Het opperhoofd van den stam Ben-Jacout wees de genen aan, welke levensmiddelen aan de Franschen te Algiers hadden gebracht; dit was in het oog der barbaren eene misdaad, die de doodstraf verdiende. Alle deze werden gruwzaam om het leven gebracht; noch vrouwen, noch kinderen, noch griffsaards werden gespaard. Vele leden dier ongelukkige stammen namen de vlugt en ontkwamen aldus den dood. — Door deze barbaarsche daad durven de Arabieren en Bedouïnen geene levensmiddelen meer in Algiers brengen, en heerscht aldaar eene duurt.”

LEUWARDEN, den 18 Februarij. Het reeds vroeger verspreide gerucht, dat eerstdaags de verlofgevengen wederom staan te eindigen, bevestigd zich meer en meer. Het tijdstip echter, wanneer zij eindigen zullen, schijnt nog niet vast bepaald te zijn. Indien zij tot half Maart voortduren, is in het staken der verlofgevengen niets ongevoord gelegen; want met 1 April moeten voor de jaarlijkse bij alle korpsen gebruikelijke grootte voorjaarsinspectie, welke ook het betrekken van kampementen voorafgaat, alle manschappen bij hunne korpsen aanwezig zijn. Men houdt het voorts voor zeer waarschijnlijk, dat na afloop van genoemde voorjaarsinspectie, en na dat de daar toe bestemde troepen het kamp bij Oirschot waarvan wij vroeger spraken, zullen betrekken hebben, de verlofgevengen dadelijk wederom beginnen zullen, tenzij onvoorziene gebeurtenissen zulks mogten verhinderen.

Bij de te Amsterdam gevestigde commissie, tot het inzamen van een fonds voor de strijders op de citadel en de Scheide, is, wederontvangen f 13, 144. 90. waaronder f 8000 van de commissie te 's Gravenhage, f 1000 van die te Dordrecht, f 1400 van de provinciale commissie in Drenthe, en f 800 van de commissie te Tiel. Het geheele bedrag der gelden, welke thans bij de te Amsterdam gevestigde commissie is ontvangen bedraagt een en negentig duizend zeven honderd drie en negentig gulden, drie en vijfzig cents.

Door J. V. Richards, Mr. smid te Renkum (in Gelderland), is in de omstreken van die gemeente ontdekt eene aardsoort, geschikt om, tot het vervaardigen van vormen om metaal te gieten, de zoogenaamde Brusselsche aarde te vervangen. Door onderscheidene personen en ook in 's Rijks geëmmentierij wordt daarvan reeds met het beste gevolg gebruik gemaakt. Op het verslag daaromtrent aan den Koning gedaan, heeft Z. M. aan gemelden Richards eene premie van honderd vijftig gulden verleend.

De ook buiten 's lands, met roem bekende Nederlandsche zanger de heer Prugt, heeft zich dezer dagen te Berlijn laten hooren. Volgens een in de Pruisische Staats-Courant gegeven bericht, hebben zijne stem en zang de algemeene bewondering weggedragen; de zuiverheid, het krachtige en weggiepende daarvan hield het Berlijnsche publiek opgetogen. Inzonderheid echter had men den kunstenaar bewonderd, toen hij met het hem zoo eigen gevoel en vuur het Nederlandsche volkslied van Tollens aanhief, waarop hij de meest ondubbelzinnige blijken van toewijding en goedkeuring verwierf. Opgemeld bericht in het Pruisisch regeringsblad zegt, dat de overschoone voordragt van dat lied het publiek als betooverend had gehouden.

De bekende Nederlandsche kunstenaar D. van der Kellen heeft thans, behalve een gedenkpenning ter gedachtenis van het bombardement van Antwerpen in October 1830, ook zulk eene penning, op de heldhaftige verdediging der Citadel van Antwerpen, vervaardigd. Deze laatste penning vertoont aan de eene zijde een fraai en welgelijkend portretbeeld van den generaal Chassé, met het eersceken en lint van het grooekruis der militaire Willemsorde versierd. Op de keerzijde leest men, binnen eenen krans van eikenloof, de woorden: *Roem aan het Vaderland, den vijand puinhoopen.* Rond om den eikenkrans staat: *De citadel van Antwerpen heldhaftig verdedigd, 30 November 23 December 1830.* Beide deze gedenkpenningen zullen eerlang voor het algemeen verkrijgbaar worden gesteld, of zijn zulks reeds op dit oogenblik.

MENGELEWERK.

ALYD JARLA,

een verhaal uit de geschiedenis des Vaderlands.
(VERVOLG van No. 11).

IV.

't Was nu in dien tijd van het jaar, waarin de vruchtboomen hunnen bloesem reeds grootendeels hebben afgeworpen, en hunne vruchten-zelve zich beginnen te zetten. Rijklijk was de hof van Jarla-Stins, aan de overzijde van haren singel gelegen, van zulke stammen voorzien, terwijl zich vóór dezelve een welaangelegde bloemtuin vertoonde, in welken menig schoon kind van FLORA praalde, waaraan slechts een vreemde naam en eene uitheemsche geboorte ontbrak, om hemelhoog te worden geprezen en aller aandacht tot zich te trekken; even als het menig voortbrengsel van de Nederlandsche lier of veder slechts te wijten heeft aan de omstandigheid, dat een Nederlander het wrocht, zoo het ongeprezen en ouberoemd blijft; zelfs bij zijne Landgenooten, die het met lof overloden, en dien stom verbreiden zouden, zoo het maar uit eene vreemde taal vertolkt, of ten minste door eenen vreemdeling geschreven ware.

Wij zelden reeds, dat het een schoone middag was. Het welluidend gezang der vogelen, die zich in hem verheugden, en van alle dewelke de leeuwrik, de nachtegaal der Oostergoosche velden, zijn lied het hoogst ten hemel droeg, om zich plotslings weder in het nestje van zijn gaaike te laten neervallen, doormengd met het vrolijk fluiten der spotachtige spreuwen, met het vleugelruischen van ontrebare gekorvenen, en het gegons der nijvere honiggaarden, vermeerde nog de aangenaamheid van den welriekenden hof. Gunstig schenen deze oogeblikken onzen GERBRAND toe, om zijn geheim eindelijk aan ALYD open te leggen, en nauwelijks hadden zij eenige schreden te midden der bloemen gedaan, of hij begon:

„O hoeveel schooner, hoeveel heerlijker nog zou deze dag voor mij worden, indien hij mij het vooruitzicht schonk, dat ik niet langer zoo doelloos zou behoeven voort te leven, als ik tot heden heb moeten doen; indien, ALYD! de geliefde mijner ziel, mij op dezen dag ten minste eenige hoop op haar bezit schenken wilde. Wat dunkt U, zoude ik het wagen durven, ALYD, naar den gloed, die mij verteert, te openbaren?”

Bedwaard antwoordde hem het meisje: „Het kan geene mijner kunne beleedigen, dat een rechtschapen jonkman haar zijne eerslijke liefde belijdt. Maar, indien zij dezelve niet kan beantwoorden, niet gelijk met gelijk vergelden kan? De jongeling meent veelal door eene welgering gehoord te worden, GERBRAND. Hij, die dat meent, toese zich en het voorwerp zijner genegenheid nauwkeurig, — wege en wege weder over, hoe hij, hoe zij denke, — en of er in beider denkwijze geene verschillen zijn, die zich niet laten vereffenen, geene verscheidenheden, welke zich niet overeenbrengen laten, en eene nauwere verbindtenis onmogelijk maken; — of de snaren van beider harten, welke volmaakt gelijk gestemd moeten zijn, zal de liefde ze bespelen, om er eene en dezelfde melodie uit te doen geboren worden, inderdaad door natuur en opvoeding gevormd zijn, om eene en dezelfde toonen voort te brengen, — voordat hij spreke.”

„O dus durf ik dan, (zoo borst GERBRAND uit, die zich, op het hooren der woorden waarmede ALYD haar antwoord begonnen had, nauw had kunnen betoemen, en in zijne verrukking het volgende zonder veel oordeels gehoord had,) zoo durf ik dan ALYD (dat ik reeds mijne ALYD zeggen mocht,) eindelijk zweeren, dat zij het is, zij alleen, die ik aanbid, welke ik als eene Engel beschouw, die mij deze aarde tot een paradijs maken zal, die ik, meer dan iets in deze wereld, bemijn, acht, vereer, aanbid!”

„Waarlijk, dit behoefde ik niet uit uwet mond te hooren, GERBRAND, uwe oogen hebben het mij sedert lang gezegd, en — ik heb die taal nooit beantwoord, — omdat —

„De maagdelijke zeligheid het u verbood, de zachte beschroomdheid, uwer kunne aeraad, u wederhield!”

„Omdat — ik wenschte dat gij mocht gezeggen hebben.”

„Hoe!”

„Hel't gij dan den toetssteen aangewend, dien ik u nog zoo even raedde te bezigen? Of gelooft gij, gelijk ik het geloof, dat het geen hoon, geen smaad voor een jonkman is, afgewezen (als men het noemt, te worden?”

„ALYD!”

„Want zie, ik moet u afwijzen. Niet, als misschien vreemde meisjes doen, welstaanshalve, — of om er naderhand roem op te dragen, dat ik mij niet dadelijk heb laten overwinnen. Ik ben eene Friesia, en van zulk eene ijdele gloriezucht ten minste vrij. Wen ik U zoo volkomen kon achten, als ik den man, met wien ik mij voor tijd en eeuwigheid verbinden zou, achten moet, als hield u met geene uitvluchten op, of ontweek de wederbekentenis van mijne liefde. Maar, GERBRAND, zoo kan ik u niet achten.”

„O Hemel! — waarmede verdiende ik zulk eene beleediging?”

„'t Is geene beleediging, en geene beleediging verdient gij. — Doch waarom wist gij mijne achting niet te verdienen, toen EPE en SJOERD ALUA, TIERCK WALTA, DOUWE HIDDAMA, en DORTSE BONGA, de Friesche jongelingen ter handhaving van de heilige zaak des Vaderlands, tegen den geweldenaar HENDRIK, voor Francker te wapen riepen!”

„Uw oom-zelf zeide nog straks —

„Mijn oom zegge wat hij denke; mijner bloedverwanten meening in dezen is (hoe hoeg ik hen ook acht,) de mijne niet. Bij alle de Heiligen! hadden toenmaals mijne jaren en krachten het toegelaten, ik had het voorbeeld van eene BAUCK HEMMEMA, Afs SYTSAMA, SWOB HOTTINGA, en zoo vele andere mijner kunne, op nieuw, en ook aan u gegeven. Drog haar de nood van gade en kroost, wat zij daarvoor bestonden, had ALYD voor Friesland, — voor ons aller moederlijken schoot, — bestaan. En voor dien bestond GERBRAND MINNEMA, de jongeling in 's levens bloei, krachtig als de eik in onze wouden, bestemd om de stormen te trotsen, niets; niets! herhaalt ik. Hij wilde niet mede den dijk uitmaken, om dien Saks te beletten, onze vruchtbare velden met eene zontkorst (helaas!) te overdekken. Dat hij den Stadbo-

der des Hertogs het loon voor zijn aalzzitten vroeg. 't ware wet; maar hij verga. Friesche maagd geen minneloon! dat mocht veeleer de minste vragen dier gena, de voor Francker gestreden hebben.”

„Zulk eene snoodde behandeling, ALYD, verdien ik niet. — Ik zal niet trachten mij te rechtvaardigen, en dat zou ik immers bij U niet kunnen! Ik wil mij liever schuldig noemen. — Maar kunt gij die schuld, (is het er dan eene, dat ik het mijn plicht achtte, den raad van mijnen oom FRANS te volgen, en de oproeping der mistoegen den niet te hooren;) kunt gij mij haar niet vergeven. — ALYD, uwe weigering zal mij wanhopend, razend! maken! ALYD! ik wil, ik kan niet leven zonder U! ik moet u bezitten! ja bij God! ik moet!”

„GERBRAND, wat wilt gij! indien — neen! thans kan ik u zelfs geene hoop geven, thans niet! — Doch ik beklag U.”

GERBRAND scheen op eenmaal in gepeins te verzinken. Wel was hij in gramschap opgestoven, doch deze scheen te sterven voor den zachten, medelijdenden, en zelfs min of meer teederen, blik, waarmede de geliefde, wier verontwaardiging door 's jongelings zichtbaren boezemanst gebluscht, of ten minste afgekoeld scheen, hare laatste woorden vermeld had. — Zij gingen zwijgende nog eenige schreden voort. Op eenmaal scheen er eene goede gedachte in 's jongelings binnenste te ontstaan. — Neen! het was geene goede, het was eene booze gedachte, eene listige gedachte; men zag het aan zijne half dicht geknepe en zijwaarts op ALYD loerende oogen. Hij derde het meisje, strekte de (tot nu toe onder zijn hoovenkleed verborgen gehouden) hand uit, en wierp haar plotslings twee gouden Rhinogulden bij den balsekraag ten boezem in; lachende, maar als een verrader lacht, zeide hij: „dit ten onderpand mijner trouw en onzer toekomstige vereeniging!” — en — snelde voort.

„Wensch mij geluk, edele vrouw, (zoo sprak hij BAWZ toe, welke hij op het binnenplein der Stins ontmoette, radat hij bereids eenen Dienaar geboden had, hem vlijngs zijn ros te brengen;) wensch mij geluk! Uwe nicht heeft toegestemd mijne echtgenoot te worden, mijne trouw aanvaard (5). Ik moet mijnen zwager te Oostrom mijn geluk verkondigen gaan; o! hoe zal het mijne Zuster verheugen! Mijne ALYD zal het straks uwen gemaal en mijnen oom melden. Waarwel, lieve Moei!” en een BAWZ hem iets ten antwoord geven kan, zat hij te paard.

Doch ALYD, schoon eerst dooddelijk ontsteld en voor eene wyl besluiteloos, was hem gevolgd, zijne goudstukken in de hand. Op het oogenblik dat JARLAAS Dienaar de groote deuren der voorpoort voor GERBRAND openrukte, trad ALYD die binnen, wierp het goud voor den steigenden bergst ter aarde, en riep uit: „Verrader! snoodde misleider! ik heb ze niet aanvaard!” — wankelde, en zeeg onmachtig in den arm van de toeschietende en ontroerde BAWZ, die niet wist wat zij denken moest. „Vauwel, eeuwig geliefde!” riep GERBRAND, die hare woorden niet verstaan had, en meende, dat zij hare moei omhelsde, (zoo zeide hij ten minste daarna,) en verdween. — Bliksemsnel verwijderde zich de naklank der op en weder op gehevene paardenhoeven, die hem in onafgebroken galop wegvoerden; en, het hoofd al heen en weder schuddende en bij zich zelve mompelende, sloot de bedachtzame RUERN langzaam de slotpoort.

V.

Ruim eene maand later had er eene geheel andere dan de hiervoor beschrevene zamenkomst op Jarla-Stins plaats. Onze ALYD zat toen tusschen hare moei BAWZ en hare grijze grootmoeder DOED OFFINGA, van ouderdom krom gebogen, en bijna van het genot des abzezielenden lichts verstoken. Slechts op het verzoek van haren zoon AUCKE, had de hoogbejaarde vrouw hare eenzaamheid in Sion verlaten, ter bijwoning van dezen familieraad, in welken zich ook AUCKES oudere broeder, BOTTE, en beider ongehuwde zuster, FROUCK, bevonden. BOTTE ging met groote schreden het vertrek op en neder, slechts nu en dan stilstaande, om de op de vensterglazen gemaalde wapenschilden te beturen, wier kleurenmengeling meer dan gewoonlijk schitterde in de laatste stralen der ondergaande Zon. BAWZ en hare schoonzuster FROUCK, die naast aan DOED gezeten was, onderhielden zich, half luide slechts, met die levende kronijk der vroegere jaren, wier bladen de alvernietende hand des tijds tot nog toe gespaard, schoon niet geheel onbeschadigd gelaten had. De oude vrouw voerde echter schier alleen het woord, als gewoon, de zaken waar na men haar gevraagd had tot in de kleinste bijzonderheden toe uit te spinnen, en daarbij menig zijdpad in te slaan, waarop zij niet zelden den draad verloor, dien zij met een: kinderen, waar was ik dan ook gebleven? (waarop hare dochters vaak het antwoord schuldig bleven,) weder te grijpen zocht. AUCKE hoorde en zag niets. Hij scheen van tijd tot tijd slechts als uit een diepen slaap, of liever uit eenen droom, te ontwaken, om, met kommer en angst, ALYD aan te zien, die kalm, maar onbeweeglijk, daar neder zat, met het oog ter aarde geslagen, terwijl aan dat van haren oom vaak een traan ontviel, dien hij dan met den voorsten vinger heimelijk uit de knevels weg streek.

Daar hoorde men iemand het plein oprijden, en welhaast trad JANCKE DOUWAMA, ALYD's halfbroeder, in. De zaal dreunde van zijnen stevigen tred, en de mistoedigste gelaatsstreken schenen zich voor hem op te helderen. Schier te gelijk reikten BOTTE en AUCKE, onder het luide uitroepen van een welgemeend welkom! hem de rechterhand; haastig rees ALYD op, en wierp zich aan zijne borst.

„Nu, hier ben ik, Bloedverwanten en Vrienden, (sprak JANCKE,) hier ben ik, lieve ALYD. Wat deed u mij zoo spoedig ontbieden? mij geheel uit Groningerland herwaarts te roepen, mij gade en kinders te doen verlaten? wat is er dan met ALYD? — God zegen u, Ote DOED, leeft gij ook nog, goede vrouw?”

„Ach, JANCKE, waarde broeder, (sprak ALYD,) zonder u wil men mij de rust niet gunnen, welke ik behoeft, waar ik na zucht en hijg. Die eerlooze GERBRAND MINNEMA verspreidt overal, dat ik zijne trouwbelofte heb aanvaard, en naar onze zeden zijne gade ben. En daar ik zijne lasteringen en vervolgingen ontgaan, de neiging mijner jeugd involgen, en mij voortaan, in eene der cellen van Sion, Gode en Zijner dienst alleen toewijden wil, poogt men mij van dit besluit te doen afzien; wil mij altoos niet veroorloven het te volbrengen, tenzij ook gij er in stemt. Spoedig dan, zeg ja, opdat ik deze waereld ontliede, deze aarde, op welke men mij voor immer geschandvleekt heeft.” Thans verhaalde zij hem alles, wat er tusschen GERBRAND en haar was voorgevallen, en dat mijnen Lezere reeds bekend is.

„Zeker, (heraan daarop JANCKE,) indien gij het goud hebt aangenomen, dan hebt gij hem, naar onze zeden, trouwbelofte gegeven; dat is onbetwisbaar. Doch gij hebt het niet aanvaard, zegt gij, en ik geloof u. Uw woord is mij genoeg; want ik ken u. — Maar, ALYD, wilt gij zoo veel schoons, zulk eene bloeiende jeugd, voor eeuwig in een Klooster begraven? Bedenk welke wezenlijke (geenzins schijnbare) vreugde, wat al genots, wat al waarachtig heils, eene gade, eene moeder smaakt; hoe gelukkig zij zelve wordt, door echtgeroet en kroost onuitsprekelijk gelukkig te maken. — En dat wilt gij wegwerpen, vermaakt gij! — Zult gij 't ook nimmer betreuren? Het Klooster gelijkt der rivier, welke de Ouden zeiden dat men over moest om in het rijk des doods te geraken. De toegang tot haren boord is gemakkelijk te vinden en licht te betreden, maar, eenmaal op hare golven, in de boot des norschen veermans gestapt, is terugkeeren onmogelijk; en de geeselslagen des naberooms snerpen nog wel vreeslijker en feller dan die der Furiën, wier adders den schuldigen sterving aan gene zijde verbeiden; — treffen ook den schuldeloos, die, voordat God hem weekte, den schrikverwekkenden stroom opzocht, waar niet dan affodillen bloelen, en slechts de Sodomsappel en gezwaveld water den dorstige ter verkwikking toeft.”

„Dat alles heb ik haar gezegd, slechts niet zoo” zuchtte AUCKE.

„Zeker is het waar, lieve Kleindochter, (sprak DOED,) dat in die gewijde muren menige Non de verlorene waereld beschreit. Er bestaat in het Geslacht der HANYAAS een vreeslijk voorbeeld daarvan, dat —

„Dat gij, beste Grootmoeder, mij reeds dikwijls verhaald hebt; (doch ik herzeg het,) van mijne vroegste jeugd af aan, was, in het Klooster te leven, mijn vurigste wensch, en de vervolgingen van GERBRAND —

„Tegen welke ik u echter wel zal weten te beschermen, indien het uwen Bloedverwanten in Westerland daartoe aan macht ontbreken mocht. Gij kunt mij immers naar Ferwert (6) vergezellen. Mijne TERTI is immers ook uwe zuster. Mijn huis eene veilige toevlucht, en al lagen er al de MINNEMAAS met hunnen geheelen aanhang voor —

„Als het daar op aankomt, (viel BOTTE JANCKE in,) op het mijne te Wessens, dat eenmaal de geheele Saksische macht trooste, en nooit ware overgegaan, zoo mijne lafhartige Knechten niet verlopen waren, terwijl men mij hier gevangen nam, is het zoo veilig als ergens.”

„De Stadhouder zal bovendien niet duiden, dat men u geweld aandoe, was AUCKES aanmerking. — Doch alles wat hier gesproken werd, kunnen wij niet vermelden. Wij zijn reeds te wijldloos geweest tot hertoe, en moeten ons bekorten, zullen wij geen boekdeel vol schrijven. Het zij dan genoeg hier te melden, dat, wat en hoe men sprak, ALYD bij haar besluit verbleef. Het was geene vrees, geene haastig opgevatte meening, geene verlangst naar iets dat zij niet kende, maar eene diep, onnitroebbaar diep gevestigde afkeer van de waereld, die haar naar het Klooster, dat zij reeds genoegzaam had leeren kennen, voortdreef, henenjoeg; en — doch laat ons hier nog verzvlijgen wat zij ons zelve ontdekken zal. JANCKE, ziende, dat hier alles van hem afhing, dat men aan hem, als ALYD's naaste bloedverwant, aan hem alleen te beslissen

(5) Men vergelijke hier het werk van den Heer Mr. J. SCHILTEMA, *Verkiezelingen der Nederlanders, bij het vrijen en trouwen, (Geschied- en Letterkundig Men gelw. IV, 3.)* bl. 78 en bl. 200 volgq., 't welk zoowel tot beter verstand dezez plaats, als het verhaal van J. DOUWAMA tot bevestiging en opheldering van het daar gezegde strekken kan.

(6) In Groningerland. Daar woonde JANCKE toen. Zie het Boek der Partij, bl. 147 en 145.

... dat zelfs AUCKER en BAWA de dezo, schoon zij verklaarden, dat men hun een eigen kind ontschuren zou, en eene woude toebrengen welke zelfs de baaiem des tijds (naar huone-gedachten) niet heelen mocht; — JANCKE sprak eindlijk: "Was ik u zelf zal u morgen naar de Priorin van het gewijde Sion geleiden. Zij, de moeder inderdaad van allen die haar genaken, moge u coetsen, u beproeven, na dat gij haar geheel uw hart zult opengelgd hebben, als ik vertrouw dat gij doen zult, — en — welkan, geschiede wat gij dan begeeren zult. — Onder die voorwaarde evenwel, dat uw verlaten van uwe bloedvrienden geen hunner verrijke, — mij ten minste niet éénen penning bevoordele."

Dit verandgen aien met JANCKE.
Eene zoete vredege doortimelde ALYDS geheele ik. De glans der heiligheid scheen haar gekat reeds te omzweven. Men zou de knien voor haar gebogen hebben. Eene vrouw, door den ontzagverwekkenden gloed der Godsdiensigheid bezielde, is indordand een afdruk der Goddelijke Volmaaktheid, zoo als wij, telgen des stofs, haar ons denken en voorstellen kunnen. Zoo moeten (en zoo onsterfelijk blijvend) de Engelen zijn, die Hem omringen, en Dien te aanschouwen, te eeren, te loven en te prijzen, de Zaligheid wezen moet.

VI.
In de bij uitstek vruchtbare landouwen der Grietelij Dongeradeel aan de oostzijde der Paesens, lag toenmaals, bij het dorp Nijwier, niet zeer verre van het overoude Doekum, het Vrouwen-Klooster (7) van de Cistercienser orde, Sion genaamd, eene dochter der wijdvermaarde Abtdijle Claarkamp, welker, in de naburige Grietelij Dandumadeel, onder het aangename Rinnumageest, door CLARA, eene vrome weduwe, gesicht. HUMBELINA, (zeet men,) de zuster van den Heiligen BERNARDUS, vernam eenmaal uit den mond van dezen haren broeder, daar hij zich onthield in het Benediktijner-Klooster te Cisteaux, in het toenmaals God nog dienende Frankrijk, welk een gelukzalig leven hij leidde. Zij besloot zijn voorbeeld te volgen, en haar echtgenoot verliet haar, gevende haar gewis aldus het krachtigst bewijs van zijne reinen en onbaatzuchtige liefde. "Was in den aanvang der twaalfde eeuw, dat HUMBELINA het gedorde wit-wollen gewaad, met den zwarten scapulier en de zwarte wijle, aankooft, en het eerste Klooster der orde sichte, welke haren naam aan Cisteaux ontleende. Gestreng onderhielden de vrome Zusters, in Friesland vooral, de regelen van den eersten Stichter, BENEDIKTUS, den voorganger van BERNARDUS. Zevenmaal in elke vier en twintig uren, namen zij de heilige plichten der Godsdiens waaraan begonnen daarmede ten twee uur des nachts, want dat was het uur waarop Jezus eenmaal uit den dood verrees, om zich voor eeuwig weder met den Vader te vereenen. Zij vervolgdten de dienst op het zesde morgenuur, want toen was Hij der vrouwen verschenen, wier liefde, sterker dan den dood, Hem zocht. — Ten negen uur des voormiddags: toen troffen de slagen der Romeinsche gezeels den ontschuldigste, den schuldellooze. Op den middagi toen hechten wan- en bijgeloof Hem aan het kruis. Des namiddags ten drie uur gaf Hij den Vader zijnen geest terug. Ten zes uur werd het Goddelijk lichaam van het vervloekte hout genomen, en ten zeven had Hij eens dien doodelijken angst geleden, die het sterfelijk bulsel aankleefde, 'welk Hem voor ons omgaf. Wanneer de Zusters de dienst niet verrichtten, hielden zij zich steeds met nuttigen arbeid onledig. Hare eenige uitspanning was, gedurende haren slechten maaltijd na het voorlezen der Schrift te luisteren; die maaltijd was immer hoogst eenvoudig; hare spijzen waren de geringste, en ongemakkelijk het gewaad, dat zij nimmer mochten afleggen, en welks ruwheid geen gebruik van linnen verzachtte; hard de slaapstede op welke zij rust genoten. Het langdurig vasten, haar schier onafgebroken zwijgen, kenschetsten haar, doch niet minder eene ongemeene weldadigheid, gastvrijheid, en herbergzaamheid jegens behoeftigen; al het welk trouwen de geheele orde onderscheidde, wier Opperhoofd steeds de Abt van Cisteaux, en, onder hem in Friesland, die van Claarkamp was.

"Was in het Klooster Sion, dat onze ALYD begeerde heure dagen door te brengen; het was derwaarts dat JANCKE haar geleide. In het vertrek der gasten toegelaten, leverde hij zijne Zuster aan hare moei, RIXT, over, die haar tot de Priorin voerde. Met een deftig, maar toch vriendelijk wezen, ontving die bejaarde, hoewel nog schoone vrouw de maagd, en sprak, langzaam en ernstig:

"Gij wilt dan, lieve Zuster, in ons Klooster worden opgenomen; — wat is daarmede uw oogmerk? de oprechte ontvouwing daarvan ga al het verdere vooraf."

"Voor u, eerwaarde Moeder, wil ik geheel mijne ziel ontrollen. Gij weet, wat er met mij is voorgevallen; maar gij weet nog niet, — en niemand dan gij zal noch mag het vernemen, — dat, hoezeer de lafhartigheid van den man, wiens naam nimmer weder mijne lippen zal bezoedelen, mij verbood hem ten echtgenoot te nemen, ik hem echter had kunnen beminnen; dat hij veellicht het beltsel, dat tusschen hem en mij was opgestegen, uit den weg had kunnen ruimen, bijaldien hij slechts eenmaal eene gelegenheid had gevonden en aangegrepen, bij welke zijn gedrag mij de overtuiging had kunnen inboezemen, dat ik hem te streng beoordeeld had. Maar zijne list heeft over hem den staf gebroken. Nu kan hij nimmer de mijne worden, en toch (schoon ik hem niet beminnen kan,) haat ik hem nog niet genoeg, om mij voor immer aan eenen anderen te kunnen verbinden. Neem dan, Moeder, mij op in uwen schoot. Laat mij het eenige doen wat mij nog mogelijk is; den hemel dienen, en anderen door mijn voorbeeld stichten. Hier zal ik vergeten, vergeven, en, ten minste ik hoop het, gelukkig zijn."

"Gij waant dan hier de wereld te zullen vergeten? Mooglijk is het, mijn kind, voor u voor mij was het dit nooit; doch daarvan nu niets, misschien een andermaal. Doch kent gij, wat gij op u nemen wilt? alle de moeselijkheden en plichten van onzen stand?"

Hierop hield zij deze, met den meesten ernst en ijver, der aandachtige ALYD voor, en volbracht aldus op de waardigste wijze, wat JANCKE DOUWAMA van haar gehooft had. Eindlijk, ziende dat ALYDS voornemen op haren toesteen niets van zijne onverwrikbaarheid verloor, vervolgde zij: "Welaan! uw proefjaar (dat echter, op mijne voorzigt, onze Vader in Claarkamp verkorten kan,) ga morgen in, en van dat oogenblik af aan zijt gij eene Nieuwelinge in ons Klooster; doch ik vorder de schrifttelijke toestemming van uwen broeder en van uwe ooms tot uwe opneming. Over uwe aardsche goederen, mijne Zuster, kunt gij, wel is waar beschikken, doch wat gij daarvan dit Gesticht geeft, geeft gij uwen hemelschen Bruidgom, en in Hem, naar Zijne onfeilbare uitspraak, den armen-zelven. Bedenk dit."

"Alles wat het mijne is, is Godes, eerwaarde Moeder; doch vergun mij, mijnen broeder dadelijk van uwe beslissing te onderrichten."

"Ga (hernam de Priorin, haar den zegen gevende en teederlijk kussende,) ga, lieve, en gemet zoo lang gij het heden verlangt, het bijzijn van dien broeder, dien zeer edelen, die dezen geheelen dag tot mijne gasten behoort, zoo hij mijne welgemeende uitnodiging niet moet afslaan."

Dus had ALYD dan de haven gevonden, eene haven der rust, hoedanige er in dit Gewest geene meer bestaat voor gebroken vrouwelijke harten, hoewel het aan dezulke zekerlijk nog niet ontbreekt, helaas! Dat men bij het hervormen en verlichten op waarde toch niet vergat, dat het misbruik nimmer het gebruik ophieven moet noch mag. Doch verlichters en hervormers zijn meestal heethoofden, ten minste de heethoofden onder hen hebben steeds het hoogste gezag en den grootsten invloed gehad, en zijn her luidst geroemd geworden. — Voor de glorie die den grooten ja, doch doikoppigen LUTHER nog omstraalt, moet die van den meer kalmen en zachtaardigen ERASMUS zwichten. Maar — zal het ook zoo zijn op den ontzachtlijken dag des oordzels, der algemeene vergelding?

Het vervolg en slot hierna.

(7) Die Tegew. Staat van Friesland, II, 1. bl. 216. De Schrijver en Vertaler van de Ondheden en Gestichten van Friesland, I, 417 volg, zijn hieromtrent zeer duister. Zoo er een Klooster van de Premonstreit Kanonniken, eerst Sion, en naderhand O. L. Vrouwen ten Berge geheeten bestaan heeft, en dicht daarbij, onder de vesten van Doekum, een Nonneklooster van dezelve orde, 'welk, in tegenoverstelling aan het eerstgemelde, O. L. Vrouwen ten Dale werd genoemd, zullen (onzes oordeels) de overblijfselen dezer beide Kloosters te zoeken zijn in de Abtdij die orde, die binnen Doekum plagt te zijn; altoos men vindt geen van deze beide Kloosters, en in het algemeen geen Klooster Mariëndale, in de bekende Ordonnantie van 1544 op het stuk der Actiën in Friesland en derzelver bijlage, en het gesticht Sionsberg bij Doekum schijnt bloot een uitloof van het Klooster Sion te Nijwier te zijn geweest, geen op zich-zelf staand Klooster. Maar wellicht heette eerst de Abtdij te Doekum, Mariëndale, en is aanvankelijk een mannen- en vrouwen-Klooster geweest, dat van buiten de stad Doekum binnan dezelve is verplaatst geworden; of wel, het vrouwen-Klooster is te niet gegaan, en de Broeders van het mannen-Klooster hebben zich met de Broeders binnen Doekum vereenigd. In J. DOUWAMAAS tijd kan met het Klooster Sion wel geen ander dan dat te Nijwier zijn bedoeld geworden.

De vijfde Winteravondvergadering van het Departement Leeuwarden der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, zal gehouden worden in het gewoon lokaal, op Woensdag den 20 Februarij 1833 des avonds ten 6½ ure, zullende de Heer Mr. A. DEKETH de spreekbeurt vervullen, en deze vergadering met eene Bijdrage worden bestoren.
ROBIDÉ VAN DER AA. Secretaris.

Getrouwd: LEEUWARDEN, den 16 Februarij 1833. A. C. HARTJENS, van Zuilen, en D. C. KUTSCH.

LINGWER, den 11 Februarij 1833. Heden beviel van een Zoon H. J. A. DERTS, Echtgenoot van OOSTERWIERUM, den 13 Februarij 1833. Door Gods goedheid beviel mijne geliefde Echtgenoot, P. J. SIKPKENS, heden avond zeer voorspoedig van een welgeschapene DOCHTER. L. A. OFFERHAUS, Predikant. * * Heden verloor van eenen Zoon, A. BECKERINGH, geliefde Echtgenoot van SNEEK, den 13 Februarij 1833. A. STAM VAN LANKHORST.
LEEWARDEN, den 14 Februarij 1833. Heden beviel voorspoedig van eenen Zoon SARA SOETINGH, geliefde Echtgenoot van R. RISSCHOP. * * Heden verloor van eene DOCHTER J. POOK, geliefde Echtgenoot van FRANEKER, den 17 Februarij 1833. B. LOLCKEMA.

LEEWARDEN, den 7 Februarij 1833. Op neuen werd ik in den diepsten rouw gedompeld, door het afsterven van mijn waarden Man, JAN BOLTJES, in leven Mr. Zadelmaker alhier, in den ouderdom van ruim 68 jaren, mij nalatende 4 kinderen, te jong om hun gemis te beseffen; diep bedroeft over mijn gemis, is deze dienende tot bekendmaking aan Vrienden en Bekenden; verzoeke van brieven van rouwbeklag verschoond te blijven. E. J. SPENDER, Weduwe J. BOLTJES.

P.S. De Aijures blijven door de Weduwe gecontinueerd, met behulp van eenen bekwamen Knucht; verzoeke vriendelijk de gunst van Stad- en Landgenooten.
* * Heden overleed tot onze groote droefheid, na eene ongesteldheid van drie weken, onze geliefde Vader JAN GERBENS KOOPAL, in den ouderdom van ruim 56 jaren. Deze algemeene kennisgeving gelieve een ieder als eene bijzondere aan te merken.
TZUMMARUM, den 11 Februarij 1833. R. J. KOOPAL. G. J. KOOPAL.
* * Heden ontsiep zeer zacht en zoo ik hoop zalig, mijn teedergeleefde Man, CORNELIS JANS SCHAAF, Mr. Timmerman alhier na een ongesteldheid van slechts 13 dagen in den ouderdom van bijna 43 jaar. P. F. DOKTERS. Weduwe C. J. SCHAAF.

FRANEKER, den 12 Februarij 1833. P.S. Strekkende deze tot algemeene kennisgeving zoo binnen als buiten de Stad. * * Het Dochterje dat ons op den 9 dezer werd geboren, overleed heden. Familie en Bekenden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te merken. KIMSWERD, den 12 Februarij 1833. HAITZE BONNEMA. S. J. VAN ASSEN.

* * Mijne, en door zoo vele Betrekkingen en herinneringen te meer, regt dierbare Echt-Vriendin, ELISABETH EMBDENAAR, nam de wijze God op het spoedigste van mij weg. Zij overleed heden morgen ten circa half zes ure, aan de gevolgen van zware stuipen, die den vorigen dag op het alieronverwachst bij haar ontstaan waren. Ruim een en dertig jaren heeft de overledene bereikt, en van deze heb ik even twaalf jaren, door den band des Huwelijks een nooit gekend geluk door haar genoten. Mijne droefheid is dan ook groot, maar nog grooter zeker mijn verlies, en dat mijner vier kinderen, waarvan het jongste slechts even drie maanden oud is. WEESPER-CARSPEL, aan de Vechts, den 12 Februarij 1833. R. VAN SCHUYLENBORGH.

Familie en Vrienden gelieven deze bekendmaking, als eene bijzondere te beschouwen. * * Diep bedroeft treuren wij over den onverwachten dood van onzen geliefden Broeder AREND T. ARENDZ, op den 9 dezer maud, in den leeftijd van ruim 46 jaren, en geven van dit treffend verlies, bij deze, bericht aan Vrienden en Bekenden. Hoe zeer ook bedrukt en verslagen blijven wij, eerbijdig vertrouwend ons opbeuren in de verzachtende Hope, dat zijne standverwisseling voor hem gezegend zij. DRAGTEN, den 13 Februarij 1833. JOHANNES T. ARENDZ. Edele uit naam van mijnen Broeder Zusters en behuwd Broeders.

* * Tot mijne Innige droefheid, is heden nacht zeer zacht ontslapen, mijn geliefde Echtgenoot, Mr. HENDRIK GRATAMA, in leven Lid van de Regibank van eersten aanleg te Heerenveen. Eene langdurige ongesteldheid, die op het laatst zijne krachten geweldig ondermijnde, nam hem van mij en mijne beide jonge Nevelingen weg, in den bloeiendsten leeftijd van bijna 39 jaren, waarvan ik slechts vijf en een half jaar met hem in den Echt mogt vereenigd zijn. NIJHASKER, den 13 Februarij 1833. S. FOCKEMA. Wed. H. GRATAMA.

* * Heden avond omstreeks 7 uren overleed onze geliefde Moei STIJNTJE TIERKKE DE BEER, in den hoogsten ouderdom van 83 jaren en 9 maanden. VEENWOUDEN, den 14 Februarij 1833. L. F. ANTONIDES.

* * Heden middag overleed tot onze bittere droefheid, ons teedergeleefd Dochterje, JANKE DEDERIKA, in den ouderdom van bijna 3 jaren. ACHLUM, den 15 Februarij 1833. H. HELLEMA, Predikant. M. BEEKHUIS.

Familie en Bekenden gelieven dit als bijzondere kennisgeving aan te merken. * * Heden overleed tot mijne en der kinderen bittere droefheid, mijn veelgeleefde Man FEIKE RONNER, in leven Leerloofter alhier, in den ouderdom van 52 jaren, na eene genoegelijke echtverbintenis van vier jaren. DOEKUM, den 15 Februarij 1833. TEWNTJE D. ANJEMA.
* * Heden werd door den dood aan ons Ouderhart ontrukkt ons geliefd jongst Zoon-tje, oud circa vier jaren. LEEUWARDEN, den 16 Februarij 1833. W. F. JANSEN, Zadelmaker. M. H. JANSEN Geb. SCHREEVE.

De Prijs der BUTER te Leeuwarden, den 15 Februarij 1833, f 32 : 00.
De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe was dien zelfden dag: Rogge f 183 : 75 per last. — Tarwe f 8 : 03 de Mudde.

PRISSCOURANT DER EFFECTEN. AMSTERDAM, DEN 16 FEBRUARIJ 1833.

NEDERLANDEN.		Gebl.		PRUISSEN.		Gebl.	
Werkel. Schuld.....	2½ pct. 44½	44½	44½	Loten Rhlr. 50.....	90½	91½	
Dito.....	5 " 82½	84	83½	SPANJA.			
Nieuwe dito.....	5 " 83½	83½	83½	Amsterd. Perpetuel 5 pct.	59½	60½ 60	
Renversalen.....	1 " 14			Rentan Perpetuel. 3 "	37½	38½ 38½	
Uitgestelde Schuld.....	1½ " 1			Uitgestelde.....	5 "	8½ 5½	
Kansbiljetten.....	f 17½	17½	17½	Id. te Par. en Lond. 5 "	12½	13½ 13	
Amort. Sijndicat 4½ pct.	75½	76½	75½	POLEN.			
	3½ " 59½	59½	59½	Loten.....	f		
Domein Lorenten. 2½ "				OOSTERRIJK.			
Handel-Maatsch... 4½ "	84½	85½	85	Weener-Bank.....	5 pct.		
Schatkistbiljetten...	100	100½	100	Dito.....	4 "		
Oorlogs-Lasten... 5 pct.	95½	96½	96	Certificaten.....	2½ "		
Leeuing 1831.....	6 " 99½	100½	100	Mutualiek.....	5 "	87 87½ 87½	
				Dito te Lond. gen. 5 "			
				Dito.....	2½ "		
				Bank-Actien.....	3 "		
				Aand. f100 bij Roth.			
				Dito -250 dito....	4 "		
				NAPLES.			
				Certific. bij L. & B. 5 pct.			
				Idem Administratie 5 "			
				Dito te Lond. gen. 5 "			
				DENEMARKE.			
				Negot. in Londen 5 pct.			
				ENGLAND.			
				Geconsolideerde ..	5 pct.		

De handel in Fondsen was niet van belang, ofschoon zich voor Hollandsehe meer kooplust vertoonde, bijzonder voor Integralen en 5 pCts.; de prijzen waren dan ook dien ten gevolge iets aangenamer; ook Oorlogslasten zijn gezocht; naar Columbianen is veel vraag; Grieken zijn minder gewild; Fransche Fondsen waren tot 77½ gevraagd, doch er is niet veel in omgegaan, zoo ook in andere buitenlandsche Fondsen.
Brazil: 57½; blaauwe Grieken van 500 Lst. 27½; 1; dito van 300 Lst. 28½, 28, 27½; dito van 200 Lst. 29; 2½; dito van 100 Lst. 31; dito Coupons f 5½, ½; ½; Columb. 1ste leening van 100 Lst. 11; dito 2de leening van 100 Lst. 14½, ½; ½; 1, 14, 13½; dito dito van 500 Lst. 12½, 11½; dito onbepaalde Coupons f 3½, ½; ½; 1; dito klein f 3½, ½, ½, ½; Peruaren van 100 Lst. 10½; Coupons f 2½ a 2.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN OPSTERLAND, roepen bij deze op, de Stemgeregtigde Floreerpligtigen van de dorpen Beets, Beetsterzwaag, Orlerterp, Ureterp, Sijgerswoud, Duurswoud, Wijnjeterp, Henrik, Lippehuizen, Terwispel, Kortezwaag, Langezwaag en Luxwold, om te compareren, ieder in dezelfs respectieve Dorpskerk, op Dingsdag den 26 Februarij 1833, des voormiddags om 11 uren precies, ten einde alsdan:

1. In plaats van den bedankt hebbenden generalen Ontvanger der Zeedijksflooren, eenen nieuwen generalen Ontvanger te benoemen.
2. In plaats van den bedankt hebbenden Volmagt bij de Zeven Districten en stad Sloten Contributie Zeedijken, eenen nieuwen Volmagt te benoemen.
3. Om een of twee gesubsitueerde Volmagten bij de Zeven Districten en stad Sloten Contributie Zeedijken, te benoemen. — Voorts de Stemgeregtigde Floreerpligtigen van de dorpen Beetsterzwaag, Ureterp, Sijgerswoud, Duurswoud, Langezwaag en Luxwold, op denzelfden tijd en plaats, om voor ieder dier gemelde dorpen eenen nieuwen particulieren Ontvanger der Zeedijksflooren te benoemen.

Grietman en Assessoren voornoemd, den 13 Februarij 1833. E. SUTSEMA.

GRIETMAN EN ASSESSOREN VAN FRANEKERADEEL, roepen naar aanleiding van een Verbaal van het Provinciaal Collegie van Toezigt over de Kerkelijke Administratie bij de Hervormden in Vriesland, en daarop gevolgde aanvragen van Kerkvoogden van den dorpe *Achlum*, bij deze op, de Stemgerechtigde Hervormde Floreenpligtigen van genoemden dorpe *Achlum*, om in persoon of bij weinige Volmagt te compareren in het Grietenijhuis binnen Franeker, op Maandag den 25 Februarij 1833, des middags ten 12 ure.

1. Om den Staat van Begrooting voor de Hervormde Gemeente te *Achlum* voor de dienst van 1833, ten gevolge de op denzelfden door voornoemd Provinciaal Collegie gemaakte aanmerkingen, te herzien.
2. Om op die Begrooting te brengen een omslag over de floreen tot vinding van een vijfde gedeelte ter som van f 1000, hetwelk naar aanleiding van de deliberatie van de Floreenpligtigen van 6 April 1832, door deze over 1833 zoude behooren te worden bijgedragen, om tot gedeeltelijke aflossing van de op het Pastorie Corpus liggende schulden te verstrekken, of om ten gevolge van op tijd en plaats voorschreven te houdene deliberatiën, zoodanige andere middelen te bepalen tot de bedoelde aflossing, als zij Floreenpligtigen meest doelmatig zullen oordeelen. En naardien de afdoening van deze zaak door afwezigheid van vele belanghebbenden bij vroeger vergaderingen reeds te lang is vertraagd geworden, worden de Floreenpligtigen nadrukkelijk uitgenoodigd, om in persoon te compareren, of ten minste door schriftelijke lastgeving te bevorderen, dat zij in hunne belangen naar vereisch worden vertegenwoordigd.

Grietman en Assessoren voornoemd,
J. M. VAN BEIJMA THOR KINGMA.
Ter ordonnantie van dezelve,
S. WIJBENGA.

M. L. J. HUBER, Notaris te Sneek, gedenkt, publiek ten verzoeken van Mr. B. HAGA, Procureur aldaar, bij strijk- en verhooggeld, op Donderdagen den 21 Februarij 1833 bij de beschrijving, ten huize van den Logementhouder C. van der Wis, en den 23 daaraanvolgende bij de finale toewijzing, ten huize van den Sociëthouder *Heslinga*, beide te Sneek, telkens des avonds ten 7 ure, te verkoopen: Eene zeer goede en uitmuntend ter neringstaande HUIZINGE en PLAATS c. a., staande en gelegen aan den Zuidkant van de Zuipmark te Sneek, en gemerkt met wijk 3 no. 103, waarin eene reeks van jaren het beroep van Kleermaker door wijlen M. Wilbers is uitgeoefend.

De Notaris A. R. ATTEMA, te Wolvega, zal, op Woensdag den 27 Februarij 1833, des namiddags ten 3 ure, ten huize van den Kastelein K. H. Kùpfer, aldaar, finaal presenteren te verkoopen:

1. Zekere aangename en welgelegen BUITENPLAATS, met voor weinige jaren daarop gebouwde HUIZING, TUINEN, WANDELBOSSCH, LANEN met opgaande Linde-, Eiken- en Beuken Boomen; staande en gelegen onder Wolvega, een weinig ten Oosten de Gebuurte, van ouds *Lijcklama Stins*; bewoond en gebruikt geweest door den eigenaar derzelve wijlen Heer Mr. M. Siderius; voorts de daarbij staande BOERENHUIZING en SCHUUR, en achtergelegen WEIDLANDEN en BOSSCHEN, groot volgens kadastrale meting 20 bunder 32 v. roede en 67 v. el, zich in eene massa uitstrekkende ten Zuiden, met den Heerenweg, tot ten Noorden over den Straatweg in den waterloop de Scheene; en zulks in 10 perceelen, en vervolgens bij cumulatie; zijnde op dezelve geboden de geringe som van f 4566.
2. Een BOSCH en GROND in no. 30, van ouds, onder Wolvega, aan de Scheene, groot als boven, 2 bunder 40 v. el; waarop geboden is f 140.

VERKOOPING VAN BOOMEN.

De Notaris A. R. ATTEMA, te Wolvega, zal, op Vrijdag den eersten Maart 1833, des namiddags ten twee ure, ten huize van den Kastelein Kùpfer, aldaar, vellen en finaal verkoopen:

Ongeveer 350 stuks zware EIKEN BOOMEN, zoo mede 14 IPEN, staande onder de dorpen Sonnega, Wolvega, de Idzard en Nijeholtpa; en zulks in perceelen volgens Biljetten; onder de eiken bevindende zich 103 stuks op de brink van de plaats in gebruik bij *Hendrik Allen Scheenstra*, te Idzard; zijnde deze de nog overigen van het groot getal oude en zware Boomen welke sedert eenige jaren onder dat dorp zijn geveld.

De Notaris N. MEIJER, te Bolsward, zal, op Woensdag den 27 Februarij 1833, des morgens ten 9 ure, ten sterfhuize van *Gerrit Hilles Vellinga*, in leven Koopman gewoond hebbende te Bolsward, publiek, bij boelgoed, tegen gereede betaling, presenteren te verkoopen:

7 Uitmuntende melke, kalve en vare Koeljen, 7 Schapen, ongeveer 4 koeseten Hooi, en 4 schar Dong, 1 Chais, 1 Aardker, 1 Tjerne met Schammel, 2 koperen en 5 houten Emmers, Paardentuigen, 1 Tijme, Harken, Vorken, Dongplanken, en verdere Boerengereedschappen; voorts MEUBELN en HUISIERADEN; bestaande in 1 Kabinet, 1 Pulpitum, 1 Klok, 1 Kagehel, 2 Theekasten, Spiegels, Schilderijen, Tafels, Stoelen, Porzelen, Koper, Tin, Glas, Ijzer en Aardewerk, en hetgeen meer ten dage des verkoops zal worden te voorschijn gebracht.

DEZELFDE NOTARIS, zal, op tijd en plaats als boven, bij boelgoed, presenteren te verkoopen:

Een' zoo goed als nieuwen Kapwagen, 1 Chais en 1 Arrestleed.

PUBLIEKE VERHUING.

De Notaris N. MEIJER, te Bolsward, zal, publiek voor den tijd van 5 aaneenvolgende jaren, tegen genot van strijk- en verhooggeld, presenteren te verhuuren: Eene ZATHE en LANDEN, met HUIZINGE en SCHURE, no. 35, en verdere annexen, onder Wimarsum, de *Kooij* genaamd, thans bij *Edsger Jentjes Sijswerda* in gebruik, groot naar Kadastrale meting 27 bunder 35 v. roede en 70 v. el, waarvan 9 bunder 10 v. roede 50 v. el Bouw- en 18 bunder 25 v. roede en 20 v. el Greidlanden zijn. St. Petri en Mei 1833 te aanvaarden.

Wie hieraan gading maken, komen op Donderdag den 28 Februarij 1833, des namiddags ten 2 ure, ten huize van *W. H. Wijbes*, in de Wijnberg te Bolsward.

De Conditiën zijn intusschen te vernemen ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

Aan belanghebbenden wordt bij deze kennelijk gemaakt, dat de in de maanden October, November en December 1831, in de Bank van Leening te Leeuwarden gebrachte PANDEN, vóór of op den 22 Februarij eerstkomende moeten worden gelost, en dat op Maandag den 25 Februarij daaraanvolgende, de opgemelde niet geloste PANDEN op de gewone wijze bij Boelgoed zullen worden verkocht.

Bij toeval uit de hand te koop:

Eene wel ter nering staande HUIZINGE en WAGENMAKERIJ, staande bij de Grootte Sluis te Harlingen. Te bevragen bij den eigenaar S. J. RADERSMA, aldaar.

Uit de hand te koop:

Een KOFSCHIP, lang 15 el 6 palm, wijd en hol naar advenant, groot 59 ton; met 2 Zeilen, 1 Pok, 3 Kluisflokken, 2 zware en 1 Werpanker, 1 Ankertouw en Tros, staand en loopend Want, Haken en Boomen enz.; zoo als hetzelve is bevraven door en te bevragen is bij D. H. VAN 'T VEER, Beurtschipper te Workum.

UIT DE HAND TE KOOP: Een KOFSCHEEPJE, met deszelfs toebehooren, lang 12 el 6 palm, wijd 6 el 6 palm, en hol 5 el 3 palm, en als zoodanig geijkt en gebrant op 24 lasten, liggende bij de Brug te Dragten; te bevragen bij de eigenaresse, de Weduwe L. S. DURKSZ, aldaar.

UIT DE HAND TE KOOP: Eene nieuwe TJALK; lang 13 el 6 palm 3 duim, wijd 3 el 1 palm 2½ duim, en hol naar advenant. Adres bij J. R. BOOMSMA, Scheepstimmerbaas te Zevenhuizen, bij Franeker.

UIT DE HAND TE KOOP: Ongeveer 150 Weiden in 1832 goed gewonnen HOOI, staande zeer geschikt tot vervoer, zoo te water als langs een goeden weg. Te bevragen bij K. K. DE JONG, te Gersloot, en R. J. VAN DER LAAN, te Bovenknijpe.

Uit de hand te koop:

Twee SCHUURS BINTWERKEN, ieder van 5 Bitten, hoog 6½ à 7½ el, de Hoofdbalken 8½ à 10½ el, Draaghouten 22½ à 24½ el; voorts Koebinten, eene menigte Huisbalken en Juffers, Bedschuttingen, Deur- en Schuifkozijns, eenige duizenden Drieling Steen en Klinkert, 5000 glatte Dakpannen, eene partij Ankers, en meer andere Goederen, te veel om te melden; alies beste kwaliteit. Te bevragen bij JACOB J. POSTHUMUS, te Merslawier.

LEES HIER: UIT DE HAND TE KOOP: Alle GE-REEDSCHAPPEN tot eene complete Smederij behoorende; nader informatie bij den eigenaar L. A. TROMP, te Woudsend.

TE HUUR OF TE KOOP: De gedurende eene lange reeks van jaren welbekante HERBERG en TAPPERIJ, het Bolswarder Veerhuis genaamd, te Workum, hebbende eenen uitmuntenden stand bij de legplaats van alle Veer- en Trekschepen, en zijnde voorzien van twee Beredekamers en Keuken, en eene groote Bovenkamer; op den 12 Mei 1833 te aanvaarden. Te bevragen bij den Koopman W. A. SCHOONHOVEN en J. DONKER.

Wordt, in te gaan den 12 Mei 1833, TE HUUR gepresenteerd: Eene aangename en nette WONING, letter G, no. 65, staande in het Moriaanstraatje. Wie gear gading aan maakt, adressere zich bij den Deurwaarder J. A. NIJSLOOT te Leeuwarden.

Verhuuring eener Zathe en Landen onder Stiens.

Bij beslotene Briefjes wordt voor den tijd van 2 of 3 jaren aangeboden: Eene ZATHE en LANDEN, op het Oude Land, no. 1, met gebruik 39 bunder 44 v. roede en 30 v. el, Bouw- en Greidlanden, thans in gebruik bij *Jan Jacobus Pool en Vrouw*; waarvan de Conditiën te vernemen ten Kantore van den Procureur S. B. STIENSTRA, te Leeuwarden, alwaar de Briefjes vóór den 27 Februarij 1833 moeten worden ingeleverd.

BIJ BESLOTENE BRIEFJES TE HUUR, voor drie of vijf jaren, in te gaan op Petri en Mei 1833:

Eene ZATHE en LANDEN, te Winsum, groot ongeveer 37 bunder, genaamd *het Munike Bajumer Klooster*; benevens 9 bunder LOSLAND, genaamd *het Klein Klooster*; thans in huur en gebruik bij *Ulbe Jacobs Tjaarda en Vrouw*. De briefjes moeten franco worden bezorgd vóór of op den 21 Februarij 1833, ten huize van den Heer SPEELMAN WOBMA, op de Tweebakmarkt te Leeuwarden, alwaar de Conditiën zijn te vernemen; gelijk ook bij bovengemelden huurder U. J. TJAARDA.

Bij beslotene briefjes te huur,

Voor den tijd van vijf jaren, in te gaan Petri en Mei 1833: Eene ZATHE en LANDEN, gelegen in het Workumer Nieuwland, groot ongeveer 43 bunder 65 v. roede, alle Greidlanden, thans bewoond door J. D. Jaarsma. De gegadigden worden verzocht hunne briefjes vrachtvrij in te leveren, vóór of op den 10 Maart 1833, bij S. T. WIERSMA, in voornoemd Workumer Nieuwland, bij wien de Conditiën te vernemen zijn.

TE OUDEMIRDUM.

VERHUURING met gesloten briefjes, voor den tijd van vijf jaren, van eene vóór ouds bekende vruchtbare ZATHE en LANDEN, met twee HUIZINGEN en SCHUREN cum annexen, staande en gelegen te Oudemirdum; waarvan als eigenaarsche bekend staat *Grietje Johs. Polder*; groot van Weid- en Hooiland 61 bunder 52 v. roede 70 v. el, Bouwland 9 bunder 90 v. roede 80 v. el, te zamen 71 bunder 43 v. roede 50 v. el.

Informatie deswegens zijn te vernemen bij J. DE JONG, te Rijs, bij wien tevens de briefjes vóór of op den 5 Maart aanstaande franco moeten ingezonden zijn.

LEES HIER.

VERHUURING bij beslotene briefjes, van eene uitmuntend beste GREIDPLAATS, gelegen te Friens, grietenij Idaarderadeel, groot ongeveer 41 bunder 33 v. roede 65 v. el 87 v. palm; zijnde de Huizinge en Schuur, waarin thans geplaatst worden vijftig stuks Vee, voor korte jaren nieuw gebouwd. De briefjes moeten vóór of op den 1 Maart aanstaande worden ingezonden aan den Heer K. J. DOUMA, Secretaris van Idaarderadeel te Grouw, bij wien de Conditiën die geheel gewoon zijn, met een jaar huur voorschot tegen 4 pCt., inmiddels ter lezing liggen.

UIT DE HAND TE HUUR, om dadelijk of op den 12 Mei e. k. te aanvaarden: Eene HUIZINGE, bestaande in goede Woonkamer, klein Kamertje, Voor- en Achterhuis, no. 46, aan de Opvaart en Opreed bij het Gebuurte van Weidum, laatst door wijlen de Wed. *Broer Doitzens Eekma* bewoond geweest, zeer geschikt tot de uitoefening van eenigerhande affaire. Nader informatie ten Kantore van den Notaris J. KAMMINGA BOLTJES, te Jorwerd.

TE HUUR, OM MET PETRI EN MEI 1833 TE AANVAARDEN: Een aangenaam BUITENVERBLIJF, gelegen nabij het dorp Kollum, bestaande in eene HUIZINGE, waarin drie Beredek- en twee Bovenkamers, Keuken, ruime Zolder, Kelder en Bergplaatsen; benevens een goeden TUIN, beplant met fijne vruchtdragende Boomen. Te bevragen bij SIBREN VALKS, Huisman te Kollum.

TE HUUR, om op den 12 Mei aanstaande te aanvaarden: Eene roijale HEEREN HUIZINGE, in de Heerestraat te Leeuwarden; thans door den Heer *Ankringa* bewoond. Te bevragen bij den Koopman VAN ASSEN, op de Nieuwestad.

Te Huur den 12 Mei 1833:

Een of twee BOVENKAMERS, op een der beste standen van Leeuwarden; gemeubeleerd of ongemeubeleerd, naar verkiezing. Nader onderrigt ten Kantore dezer Courant.

Oproeping van Crediteuren.

Al degenen welke iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan wijlen *AMON PIERS TUINSTRA*, in leven Boer in het Laagland onder Grouw, en aldaar onlangs overleden, worden verzocht, om daarvan zoo spoedig mogelijk en uiterlijk vóór of op den eersten Maart aanstaande, op- en aangave of betaling te doen ten Kantore van den Notaris SEMLER, te Grouw. *Brieven franco.*

Een ieder, die iets te vorderen heeft van wijlen *EIT RIENKS RINKEMA*, in leven Huisman te Nijega, in de Grietenij Smalingerland, wordt verzocht daarvan opgave te doen, ten Kantore van den Notaris J. G. VAN BLOM, te Dragten, vóór den 15 Maart 1833. *Brieven franco.*

Een ieder welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan de Nalatenschap van *DIEMER PIETERS KOOPMANS*, in leven Koopman en Rentenaar te Dragten, wordt verzocht daarvan uiterlijk vóór den eersten Maart dezes jaars, op- en aangave te doen ten Kantore van den Notaris K. J. VAN DER VEEN, aldaar.

Al wie eenige pretensie heeft op *KLAAS RINZES DORAMA*, in leven Fabrikant in Aardewerk alhier, gelieve daarvan aangave te doen vóór of op den 1 Maart 1833, aan den Koopman R. J. DORAMA, op het Vliet, Leeuwarden, den 12 Februarij 1833.

S. TULP, te Leeuwarden, maakt door deze aan zijne geëerde begunstigers, en S. aan ieder welke hem met hunne gunst zullen gelieven te vereeren, bekend, dat hij op den 12 November li. van de Tweebakmarkt is verhuisd, en is komen wonen in het Huis in wijk A. no. 267, bij de Vischmarkt te Leeuwarden, door den Koopman S. van Tuinen bewoond geweest, en aldaar continueert in het maken en verkoopen van alle soorten van BEDDEN, KUSSENS, Chitzen, Katoenen en Wollen DEKENS, enz. enz.; belovende eene prompte behandeling.

NB. NB. De ondergeteekende maakt door deze aan zijne geëerde begunstigers bekend, dat zijne affaire in STAAFIJZER, SLIJPSTEENEN, SPIJKERS, IJZERWAREN en STEENKOLEN, thans is verplaatst naar de Vischmarkt, in de Huizinge bewoond geweest door den Heer *E. ter Horst*. Leeuwarden, den 25 Januarij 1833. **I. ZAAK REIJNDERS.**

De ondergeteekende, maakt door deze aan zijne geëerde Stadgenooten bekend, dat hij zich bij voortdoring ten vriendelijksten aanbeveelt, wegens het doen van RONDZEGGINGEN van GEBOORTE- en STERFGEVALLEN. Houdt zich tevens bij zijne veelvuldige begunstigers gerecommandeerd, tot het leveren van ROUWGOEDEREN, belovende eene zeer stipste en civiele bediening.

Leeuwarden, N. POSTHUMUS, den 19 Februarij 1833. *Schoenmakersperk, letter G, no. 158.*

De ondergeteekende berigt hiermede dat hij hem te bekomen zijn, onderscheidene soorten van KOPEREN VOCHTMATEN, alsmede IJZEREN OLIE- en TRAAHMATEN, in alle soorten; verkoopt dezelve tot zuinige en vastgezette prijzen. *Brieven franco.* **M. MEEZENBROEK,** *Koperslager in de Heerestraat te Groningen.*

ANNE HENDRIKS ZWART, wonende te Wijnjetep, grietenij Opsterland, be- looft eene premie van VIJF EN TWINTIG GULDEN aan diegene welke **JOHANNES KORNELIS RAPELAAR**, die op den 30 April 1832 van het 1ste bat. 2e afd. Friesche mobiele Schutterij is deserterd, arresteert en opbrengt. — Het signalement van denzelfden is aldus: ouf 37 jaren; lang 1 el 7 palm 9 duim 1 streep; ongetuurd; beroep arbeider; aangezicht ovaal; voorhoofd plat; oogen donker bruin; neus groot; mond ordinar; kin rond; haar zwart met eenige grijze haren; wenkbrauwen idem; heeft eene zware zwarte baard.

Wordt gevraagd 2000 gulden, tegen 5 pCt, op onbezwaard Hypotheek. Nader informatie bij den Boekhandelaar G. IIPMA, te Franeker.

Op eene Buitenplaats in deze Provincie wordt gevraagd, een TUIN- van deszelfs bekwaamheid en zedelijk gedrag voldoende bewijzen konnende produceren. Nader onderrigt ten Kantore dezer Courant. *Brieven franco onder letter V.*

Verstaande, genegen om van stonden aan, of op Mei eerstkomende tegen behoorlijke Conditiën, werk te bekomen, vervoegde zich in persoon, of met franco brieven bij de Weduwe *MONSMA*, in de Lemmer.

Een goed verstaat en van goede getuigenschappen voorzien, kan, op den twaalfden Mei aanstaande, werk bekomen. Nader onderrigt bij den Boekhandelaar *HESSEL*, te Heerenveen. *Brieven franco.*

Een JONGELING, genegen zijnde om tot het NOTARISAMBT te worden opgeleid, en daartoe op eene doelmatige wijze te worden onderwezen, adressere zich ten Kantore dezer Courant; alwaar nadere informatie in persoon of met gefrankeerde brieven kan bekomen worden.

B. WALTER, Apotheker te Dockum, vraagt nog een LEER- J. LING.